

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

**KEN nr 9303 af 07/09/2004 (Gældende)**

## **Ankestyrelsens principafgørelse C-28-04 om betaling - ophold i døgninstitution - surrogat for varetægtsfængsling - beslutning truffet af Kriminalforsorgen**

---

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500035-04

# Ankestyrelsens principafgørelse C-28-04 om betaling - ophold i døgninstitution - surrogat for varetægtsfængsling - beslutning truffet af Kriminalforsorgen

## Resume:

Forældre til et barn, der var under 18 år, kunne afkræves betaling for barnets ophold i døgninstitution som alternativ til afsoning.

Ankestyrelsen lagde til grund, at der ikke i den nugældende betalingsbekendtgørelse er fastsat bestemmelser, der generelt friholder særlige typer af ophold fra betaling. \*)

## Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 708 af 29. juni 2004 - § 52

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 159

## Note:

\*) SM O-4-93 ophæves

\* \* \* \* \*

## Sagsfremstilling:

En 17-årig dreng afsonede en længerevarende fængselsdom. Direktoratet for Kriminalforsorgen besluttede efterfølgende alternativ afsoning, jf. straffuldbyrdslovens § 78. Den alternative afsoning blev iværksat på en døgninstitution og blev af kommunen finansieret over servicelovens § 40, stk. 2.

Kommunen traf herefter afgørelse om forældrebetaling for hjælpeforanstaltningen.

Nævnet ophævede kommunens afgørelse, således at forældrene ikke skulle betale for anbringelsen.

Nævnet fandt, at drengens ophold ikke skete som følge af en beslutning truffet af kommunen om anbringelse uden for hjemmet i henhold til regler i lov om social service, men i henhold til reglerne i straffuldbyrdsloven, om fuldbyrdelse af fængselsstraf i institutioner m.v. uden for kriminalforsorgen.

Herefter var der i lov om social service, § 40, stk. 2, nr. 11 og § 52, samt i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1093 af 8. december 2000 om betaling for ophold i anbringelsessteder for børn og unge under 18 år samt for døgnophold og udslusningsophold for unge i alderen 18 til og med 22 år, ikke hjemmel til at henføre betalingsspørgsmålet under reglerne i lov om social service og dermed ikke hjemmel til at afkræve ansøger betaling for opholdet.

Nævnet henviste til principperne i afgørelse truffet af Ankestyrelsen og offentliggjort som SM O-4-93.

Kommunen klagede over afgørelsen og henviste til en skrivelse fra Socialministeriet vedrørende forældrebetaling i forbindelse med anbringelse i døgnophold, som led i en ungdomssanktion, jf. straffelovens § 74 a.

Ankestyrelsen indhentede under sagens behandling en vejledende udtalelse fra Socialministeriet. Det fremgik bl.a. heraf, at ministeriet foranlediget af Ankestyrelsens afgørelse ændrede bekendtgørelsen om betaling, således at ordlyden af bekendtgørelsen (der senere igen er ændret) i § 1 fulgte ordlyden i

bistandslovens § 100. Ændringen gennemførtes med Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1007 af 14. december 1993.

Ankestyrelsens praksis forud for ændringen, jf. SM O-4-93, harmonerede med den retsopfattelse, ministeriet tilsigtede med regelsættet. Med affattelsen af den bekendtgørelse, Ankestyrelsens afgørelse hvilede på, var der således ikke tilsigtet en indskrænkning af betalingsreglernes anvendelsesområde i forhold til dagældende § 100 i bistandsloven.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af spørgsmålet om forældrebetaling i forbindelse med ophold i døgninstitution som alternativ til afsoning.

### **Afgørelse:**

Det sociale nævn havde ikke været berettiget til at ændre kommunens afgørelse, hvorefter forældrene skulle betale for deres søns anbringelse på døgninstitution.

Det betød, at der kunne opkræves betaling for ophold i anbringelsessteder for børn og unge under 18 år, selv om beslutningen om alternativ afsoning var truffet af Direktoratet for Kriminalforsorgen efter straffuldbyrdelseslovens § 78.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

Ankestyrelsen bemærkede, at afgørelsen ikke medførte nogen ændring i den retsstilling, som forældrene havde opnået i medfør af nævnets afgørelse.

Begrundelsen for afgørelsen var, at det af servicelovens § 51, stk. 1 fremgår, at amtskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser på institutioner for børn og unge, der skal anbringes uden for hjemmet herunder på grund af en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Endvidere skal amtskommunen sørge for, at der er det nødvendige antal pladser og mulighed for ambulat behandling på institutioner for børn og unge med sociale adfærdsproblemer.

Det fremgår af servicelovens § 52, at forældrene og barnet eller den unge betaler for døgnopholdet efter regler, der fastsættes af socialministeren.

Betalingsreglerne er fastsat i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 193 af 8. december 2000 om betaling for ophold i anbringelsessteder for børn og unge under 18 år samt for døgnophold og udslusningsophold for unge i alderen 18 til 22 år.

Af bekendtgørelsens § 1, stk. 1 fremgår, at for børn og unge under 18 år, der har ophold uden for hjemmet i et anbringelsessted for børn og unge, har forældrene pligt til at bidrage til udgifterne ved opholdet i forhold til indkomstgrundlaget, jf. § 2. Betalingen fastsættes af kommunen efter reglerne i denne bekendtgørelse.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at der ikke i bekendtgørelsen er bestemmelser, der generelt friholder særlige typer af ophold for betaling.